Lietas arhīva Nr. C-0073-23
ECLI:LV:ELT:2023:0707.C75018322.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023. gada 7. jūlijā

Ekonomisko lietu tiesa,
tiesnesis Miks Čevers,
ar tiesas sēžu sekretāri Lauru Vaičuku,
piedaloties prasītājas maksātnespējīgās AS "/nosaukums A/" pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Dzintaram Zonenbergam un atbildētājas SIA "/nosaukums B/" pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Ingunai Kalniņai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu maksātnespējīgās AS "/nosaukums A/" prasībā pret SIA "/nosaukums B/" par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2022. gada 1. decembrī tiesā saņemts maksātnespējīgās AS "/nosaukums A/" (turpmāk arī – prasītāja) prasības pieteikums pret SIA "/nosaukums B/" (turpmāk arī – atbildētāja), kurā lūgts piedzīt 461 472,34 *euro* parādu un visus tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 8 % no simta gadā no piedzītās pamatparāda summas.

Prasības pieteikumā norādīts turpmāk minētais pamatojums.

[1.1] 2017. gada 24. novembrī starp SIA "/nosaukums C/" (turpmāk – pasūtītāja) un atbildētāju noslēgts līgums Nr. /numurs/, saskaņā ar kuru atbildētāja apņemas veikt uzdotos darbus saistībā ar ēkas /adrese/ (turpmāk – objekts) pārbūvi par daudzfunkcionālu ēku (turpmāk – līgums). 2018. gada 9. maijā starp pasūtītāju un atbildētāju parakstīta būvniecības koptāme par kopējo summu 2 619 998,44 *euro*, savukārt 2018. gada 16. oktobrī un 2018. gada 8. novembrī parakstītas divas papildu vienošanās par papildu darbu veikšanu objektā, kopējai līguma summai sasniedzot 2 938 315,84 *euro*.

[1.2] 2019. gada 20. augustā pasūtītāja nosūtīja atbildētājai vēstuli Nr. /numurs/, ar kuru informēja, ka pamatojoties uz līguma 8.1. punktu vienpusēji aptur līguma darbību, jo pasūtītājas vienīgajam dalībniekam AS "/nosaukums A/" ar Finanšu un Kapitāla tirgus komisijas lēmumu 2019. gada 15. augustā ir apturēta darbība (turpmāk – 2019. gada 20. augusta paziņojums).

Prasības pieteikumā norādīts, ka pēc pasūtītājas 2019. gada 20. augusta paziņojuma par līguma apturēšanu līguma puses vienojās par darbu pieņemšanu tādā stāvoklī, kādā tas bija 2019. gada augustā. 2019. gada 30. augustā pasūtītāja un atbildētāja parakstīja Aktu Nr. 8 par 2019. gada augustā izpildīto darbu pieņemšanu (turpmāk – akts Nr.8), kurā vienojās par izpildīto darbu apjomu un veicamajiem maksājumiem. Saskaņā ar aktā Nr. 8 norādīto pasūtītāja ir pieņēmusi Lokālajā tāmē Nr. /numurs/ (turpmāk – lokālā tāme) paredzētos darbus, izpildīto darbu vērtību norādot ar "mīnuss" zīmi "- 354 755,66", kā arī ar "mīnuss" zīmi norādot avansa daļu "-106 426,70", kas netika ieskaitīta izpildītajos darbos.

2019. gada 10. septembrī pasūtītāja un atbildētāja parakstīja Atskaiti par paveiktajiem darbiem Nr. 29 (turpmāk – atskaite Nr. 29), kurā fiksēts, ka atbildētāja nav piegādājusi objektā materiālus un nav izpildījusi darbus par kopējo summu 354 755,66 *euro*, attiecīgo darbu izpildi norādot ar "mīnuss" zīmi.

[1.3] 2022. gada 10. maijā pasūtītāja nosūtīja atbildētājai līguma uzteikumu, kurā, pamatojoties uz līguma 6.6. punktu, paziņoja par vienpusēju līguma izbeigšanu ar 2022. gada 10. jūniju un lūdza nekavējoties līdz 2022. gada 10. jūnijam atmaksāt pasūtītājai 461 472,34 *euro*.

2022. gada 8. jūnija atbildes vēstulē Nr. /numurs/ atbildētāja norādījusi, ka pasūtītājai nebija pamata vienpusēji izbeigt līgumu un vienpusēji apturēt darbu izpildi. Tāpat no vēstulē norādītā prasītāja secina, ka atbildētāja atzīst, ka aktā Nr. 8 minētā summa 354 755,66 *euro* ir tā summa, par kuru nav veikta daļa no lokālajā tāmē minētajiem darbiem, taču apstrīd to, vai pasūtītāja šo summu atbildētājai ir samaksājusi. Vienlaikus atbildētāja ir norādījusi, ka vienīgā neattiecināmā summa ir pasūtītājas samaksātais avanss 106 426,70 *euro* apmērā, par kuru nav veikti darbi, līdz ar to prasītājas ieskatā atbildētāja atbildes vēstulē atzīst, ka par minēto summu nav veikti darbi.

[1.4] 2022. gada 4. augustā atbildētājai nosūtīta vēstule Nr. 5, kurā pasūtītāja lūdz līdz 2022. gada 15. augustā atmaksāt naudas līdzekļus 461 472,34 *euro* apmērā.

Lai prasītājas maksātnespējas procesa ietvaros nodrošinātu prasītājas un tā grupas uzņēmumu noslēgto darījumu izpildes kontroli, kā arī visu prasītājas aktīvu atsavināšanu un tās meitas sabiedrību likvidāciju nolūkā saņemt pēc iespējas vairāk līdzekļu prasītājas kreditoru apmierināšanai, 2022. gada 21. oktobrī starp pasūtītāju un prasītāju noslēgts cesijas līgums par prasījuma 461 472,34 *euro* nodošanu prasītājai ar visām cesijas brīdī pastāvošajām tiesībām (turpmāk – cesijas līgums).

2022. gada 21. oktobrī atbildētājai nosūtīts Paziņojums par prasījuma tiesību nodošanu, aicinājums nokārtot parāda saistības un brīdinājums par nodomu iesniegt maksātnespējas pieteikumu tiesā, aicinot veikt parāda 461 472,34 *euro* samaksu, taču atbilde nav sniegta un parāds nav samaksāts.

[1.5] Prasītāja norāda, ka līguma darbības laikā atbildētāja pasūtītājai ir izrakstījusi rēķinus par kopējo summu 1 869 177,13 *euro*. Savukārt pasūtītāja atbildētājai ir samaksājusi avansu 655 000 *euro* un, veicot apmaksu par izrakstītajiem rēķiniem, pasūtītāja daļu samaksas ir ieturējusi no iepriekš veiktā avansa maksājuma, kā rezultātā 106 716,68 *euro* no samaksātā avansa ir palikuši pie atbildētājas.

[1.6] Attiecībā uz 354 755,66 *euro*, par kuriem pasūtītāja nav saņēmusi ne piegādātus materiālus, ne izpildītus darbus, prasītāja norāda, ka 2019. gada 28. maijā pasūtītāja un atbildētāja parakstīja Aktu Nr. 5 par 2019. gada maijā izpildīto dabu pieņemšanu (turpmāk –akts Nr. 5), kurā cita starpā tika atspoguļota lokālajā tāmē norādīto darbu izpilde par 359 655,66 *euro*. Šie darbi norādīti arī Atskaitē par paveiktajiem darbiem Nr. 23 (turpmāk –atskaite Nr. 23). Attiecīgi pēc akta Nr. 5 un atskaites Nr. 23 parakstīšanas tika izrakstīts 2019. gada 28. maija rēķins Nr. /numurs/, kurš šajā pat datumā tika apmaksāts. Ievērojot, ka lokālajā tāmē norādītie darbi par ventilācijas ierīkošanu 4 900 *euro* apmērā ir veikti, summa, par kuriem pasūtītāja nav saņēmusi ne piegādātus materiālus, ne izpildītus darbus sastāda 354 755,66 *euro*.

[1.7] Prasītāja uzskata, ka atbildētāja, parakstot aktu Nr. 8 un atskaiti Nr. 29 ir atzinusi, ka nav veikusi darbus 354 755,66 *euro* apmērā, kā arī

atzinusi, ka avansa daļa 106 716,68 *euro* nav ieskaitīta izpildītajos darbos. Ievērojot, ka līgums ir izbeigts ar 2022. gada 10. jūniju, un prasītāja ieskatā vienpusēja atkāpšanās ir bijusi noteikti pielīgta un tāda tiesiska, atbildētājai nav pamata ilgāk paturēt pasūtītājas samaksātos naudas līdzekļus 461 472,34 *euro* apmērā.

Prasītājas ieskatā nav pamatots atbildētājas viedoklis, ka saistībā ar līguma pārtraukšanu tai ir tiesības uz zaudējumu un atrautās peļņas atlīdzināšanu, jo līgums neparedz pilnīgu līguma summas samaksu līguma izbeigšanas gadījumā, savukārt atbildētājai būtu pamats saskaņā ar līguma 9.2. punktu prasīt zaudējumu atlīdzību tikai gadījumā, ja pasūtītāja atkāptos no līguma, pārkāpjot līguma noteikumus.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos par celto prasību norāda, ka prasību neatzīst pilnībā.

Atbildētāja norāda, ka ir izteikusi iebildumus par līguma apturēšanas pamatotību, bet tajā pašā laikā vienojusies par darbu pieņemšanu tādā stāvoklī, kāds tas bija 2019. gada augustā, 2019. gada 30. augustā parakstot aktu Nr. 8 par 2019. gada augustā izpildīto darbu pieņemšanu, kurā vienojās par izpildīto darbu apjomu un maksājamām summām.

Atbildot uz pasūtītājas 2022. gada 8. jūnija vēstuli Nr. /numurs/ atbildētāja norādījusi, ka nepiekrīt līguma vienpusējai izbeigšanai, un nepiekrīt maksāt pasūtītājai jebkādus naudas līdzekļus.

Pasūtītājas rīcība, vienpusēji apturot līguma darbību, pamatojoties uz līguma 8.1. punktu ir prettiesiska, pēc būtības pārkāpjot līguma noteikumus. Prasītājas maksātspējas problēmas nevarēja un nedrīkstēja sasaistīt ar pasūtītājas darbību un tās pielīgtajām saistībām pret atbildētāju, tādēļ šāda interpretācija par nepārvaramas varas apstākļiem ir pilnībā nepamatota. Neviens no līguma 8.1. punktā uzskaitītajiem apstākļiem neatbilda pasūtītāja norādītajam līguma darbības apturēšanas pamatam, turklāt pasūtītāja nebija iesniegusi atbildētājai valsts iestādes slēdzienu, kā to paredz šis līguma punkts.

Pasūtītāja, apturot līguma darbību un neļaujot atbildētājam veikt nolīgtos darbus objektā, ir rīkojies negodprātīgi, pārkāpjot līguma noteikumus. Arī pasūtītājas paziņojumu par līguma izbeigšanu atbildētāja uzskata par nepamatotu, ņemot vērā apstākli, ka atbildētāja bija gatava pabeigt darbus objektā kā to paredz līgums.

Atbildētāja atsaucas uz Civillikuma 1587. pantu un uzskata, ka līguma 6.6. punkts būtu piemērojams tikai tādā gadījumā, ja atbildētāja nebūtu veikusi līgumā noteiktos darbus vai prettiesiski kavējusi tos. Pasūtītājas rīcība, apturot līguma darbību un vēlāk vienpusēji bez tiesiska pamata izbeidzot līgumu, ir bijusi prettiesiska un pretēja labas ticības principam.

Pasūtītājas samaksātā nauda ir samaksa par līgumā noteikto darbu izpildu, kuru atbildētāja ir veikusi un arī turpinās veikt, tiklīdz pasūtītāja neliks šķēršļus un nodrošinās apstākļus, lai varētu pilnvērtīgi veikt līgumā nolīgtos darbus. Atbildētājas ieskatā pastāv strīds par līguma spēkā esamību, tādēļ vispirms būtu jākonstatē, vai līgums ir bijis tiesiski izbeigts, tādēļ vispirms būtu jāceļ prasījums par līguma izbeigšanu un secīgi tam prasījums par naudas piedziņu. Pat ja pieņemtu, ka prasītājas prasījums varētu būt pamatots, atbildētāja norāda, ka tai jebkurā gadījumā nebūtu pienākuma atmaksāt prasītājai naudu, jo tā ir izmantota, lai samaksātu par objektā nepieciešamo materiālu iegādi, veiktu norēķinu ar saviem apakšuzņēmējiem un citiem piegādātājiem, kā arī segtu citus zaudējumus un izdevumus, kas saistīti ar prettiesisko līguma darbības apturēšanu.

No akta Nr. 8 konstatējams, ka visi izpildītie darbi ieskaitot materiālus, ir pieņemti aktā norādītajā apjomā un norēķini veikti pilnā apjomā, savukārt aktā minētā summa 354 755,66 *euro* ir summa, par kuru nav veikta daļa no lokālajā tāmē minētajiem darbiem, lokālās tāmes gala summu samazinot par neizpildīto darbu summu. Visas pasūtītājas atbildētājai samaksātās summas ir attiecinātas pret izpildītajiem un pieņemtajiem darbiem, ko pasūtītāja un atbildētāja ir abpusēji apstiprinājušas līdzšinējos aktos par darbu izpildi.

Atbildētājai nav pamata iepriekš neattiecināto pasūtītājas samaksāto avansu 106 716,68 *euro* apmērā atmaksāt pasūtītājai, jo līguma izbeigšanas rezultātā atbildētājai ir radušies zaudējumi un nav gūta peļņa, tādēļ atbildētāja ir tiesīga saņemto avansu attiecināt šo pozīciju segšanai. Atbildētāja atsaucas uz Civillikuma 2225. pantu un norāda, ka tās neiegūtā peļņa ir 82 282,94 *euro*, savukārt pasūtītājas tai nodarītie zaudējumi ir 43 377,81 *euro*. Attiecīgi radītie zaudējumi un neiegūtā peļņa kopā sastāda 125 660,75 *euro*, kas pasūtītājai būtu jākompensē atbildētājai.

[3] Atsauksmē par atbildētājas paskaidrojumiem prasītāja norāda, ka līguma darbības apturēšana tika saskaņota ar atbildētāju, kura šādu rīcību akceptēja un nekādas pretenzijas neizteica, līdz ar to nav izšķirošas nozīmes tam, vai darbu apturēšana notika nepārvaramas varas vai jeb kā citādi akceptējamu iemeslu dēļ.

Nav pamatoti atbildētājas pārmetumi par pasūtītājas prettiesisku vienpusēju atkāpšanos no līguma, jo nav strīda, ka līguma 6.6. punkts noteica, ka pasūtītājs ir tiesīgs 30 dienas iepriekš, rakstveidā brīdinot atbildētāju, izbeigt līgumu, un šādā gadījumā pasūtītājs maksā atbildētājam tikai par faktiski izdarīto darbu.

Prasītāja vērš tiesas uzmanību, ka abas līgumslēdzējpuses ir komersanti, kuras savas komercdarbības ietvaros līgumus slēdz līgumu slēgšanas brīvības principa ietvaros. Prasītāja norāda uz judikatūrā pausto atziņu, ka civilajās tiesiskajās attiecībās valda privātautonomijas jeb līgumu brīvības princips. Līdz ar to nav pamatota atbildētājas atsauce uz Civillikuma 1. pantu, ka līguma darbības apturēšana un vienpusēja izbeigšana ir pretēja labas ticības principam.

Kļūdains ir atbildētājas arguments, ka prasītājai vispirms būtu ceļams prasījums par līguma izbeigšanu un tikai tad par naudas piedziņu. Prasītāja uzsver, ka līgums ir izbeigts un tāpēc strīds par no līguma izrietošo saistību izpildi nav atsevišķi un patstāvīgi izvirzāms prasījums.

Ņemot vērā, ka atbilstoši līguma 6.6. punktam līguma izbeigšanas gadījumā pasūtītāja maksā atbildētājai tikai par faktiski padarīto darbu, atbildētājai nav pamata paturēt saņemto avansu, turklāt prasītāja ir atkāpusies no līguma un tas vairs nav spēkā, tādēļ saskaņā ar Civillikuma 2389. pantu avansa paturēšana būtu atzīstama par netaisnu iedzīvošanos. Tāpat nav pamata konstatēt, ka pasūtītāja kā uzņēmējs (pakalpojuma saņēmējs) Civillikuma 2225. panta izpratnē būtu radījis kavēkli darba padarīšanai – pakalpojuma sniegšanai. Pieprasīt pilnu samaksu atbildētājai nav nekāda tiesiska pamata, jo noslēgtais līgums tajā noteiktajā kārtībā ir izbeigts.

Attiecībā uz atbildētājas norādīto negūtās peļņas 82 282,94 *euro* aprēķinu prasītāja norāda, ka atbildētājas rakstveida paskaidrojumos nav veikti detalizēti aprēķini un nav iesniegti tos pamatojoši pierādījumi, tādējādi gadījumā, ja atbildētāja paskaidrojumos norādīto zaudējumu summu uzskata par atrauto peļņu, šāds uzskats ir nepamatots, nepareizs un nepierādīts.

[4] Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis uzturēja prasību uz prasības pieteikumā norādīto apsvērumu pamata. Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē papildus paskaidroja, ka, papildu juridiskais pamats prasības pieteikumā norādītās naudas atmaksai ir arī uz netaisnu iedzīvošanos attiecināmais Civillikuma 2389., 2390. un 2378. pants.

Savukārt attiecībā uz aktā Nr. 8 un atskaitē Nr. 29 norādīto pasūtītājas pārstāvja paraksta datumu, prasītājas pārstāvis norādīja, ka no pasūtītājas puses ir pieļauta acīmredzama pārrakstīšanās kļūda gadā, un šis akts attiecas uz 2019. gada augustā izdarītajiem darbiem. Iepriekš arī atbildētāja nav izteikusi nekādus iebildumus par aktā Nr. 8 un atskaitē Nr. 29 norādītajiem datumiem un no visiem dokumentiem kopsakarā secināms, ka pasūtītāja šos dokumentus parakstīja 2019. gada 10. septembrī.

Atbildētājas pārstāve prasību neatzina uz paskaidrojumos norādīto argumentu pamata. Papildus atbildētājas pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka

nav iestājušies līguma 8.1. punktā norādītie nepārvaramas varas apstākļi, tādēļ līguma darbības apturēšana ir prettiesiska. Turklāt saskaņā ar līguma 4.3. punktu pasūtītāja līgumu varēja apturēt tikai tad, ja atbildētāja nepildītu līgumu. Turklāt pasūtītājas finanšu grūtības saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu nav pamats līguma darbības apturēšanai.

Apturot līguma darbību, prasītāja saskaņā ar Civillikuma 1776. pantu nav veikusi saprātīgus pasākumus, lai samazinātu sev nodarītos zaudējumus, proti, par līguma apturēšanu būtu jānoslēdz divpusējs līgums, paredzot tālāko lietas risinājumu vai arī jālaužlīgums, ko atbildētāja ir piedāvājusi, taču pasūtītāja šo piedāvājumu ir noraidījusi. Attiecīgi atbildētājas pārstāve paskaidroja, ka nepiekrīt prasītājas apgalvotajam, ka atbildētāja necēla pretenzijas par līguma darbības apturēšanu, un ka pēc līguma darbības apturēšanas, līguma puses ir vienojušās par darbu pieņemšanu tādā stāvoklī, kādi tie bija 2019. gada augustā, jo atbildētāja tikai parakstīja aktu par 2019. gada augustā izpildīto darbu pieņemšanu.

Prasību nevar apmierināt uz pretrunīgu un nesaprotamu dokumentu pamata, jo no akta Nr. 8 un atskaites Nr. 29 redzams, ka atbildētāja šos dokumentus ir parakstījusi 2019. gada 30. augustā, savukārt pasūtītāja 2018. gada 10. septembrī.

Pēc 2022. gada 10. maijā vēstules Nr. 4 saņemšanas, ar kuru pasūtītāja vienpusēji atkāpās no līguma, pasūtītāja ir piedāvājusi prasītājas maksātnespējas procesa administratoram pabeigt līgumā paredzētos darbus, ja par to tiks samaksāta atlīdzība, taču piekrišana šim piedāvājumam netika saņemta, tādēļ atbildētāja 2022. gada 8. jūnijā nosūtīja pasūtītājai vēstuli, ka nepiekrīt līguma laušanai un naudas samaksai. Pat, ja pieņem, ka pasūtītājai bija tiesības izbeigt līgumu, tad saskaņā ar līguma 6.6. punktu bija jāsastāda pieņemšanas nodošanas akts, kurā ietverami atbildētājs izdevumi par laika periodu no 2019. gada 20. augusta līdz 2022. gada 10. jūlijam, attiecībā uz veiktajiem maksājumiem apakšuzņēmējiem, darbiniekiem un piegādātājiem, taču šāds akts nav sastādīts.

Tāpat atbildētājas pārstāve vērsa tiesas uzmanību uz pasūtītājas un prasītājas noslēgtā cesijas līguma saturu, kas paredz lielāku administratora atlīdzību nekā paredzēta Kredītiestāžu likumā, kā arī neproporcionālo atgūto naudas līdzekļu sadalījumu starp pasūtītāju un prasītāju un tā atbilstību kreditoru interesēm.

Atbildētājas pārstāve vienlaikus apliecināja, ka visus atbildētājas iesniegtos rēķinus pasūtītāja ir apmaksājusi, un atbildētāja pēc līguma darbības apturēšanas 2019. gada 30. augustā objektu ir pametusi, un tas atradās pasūtītājas pārvaldībā.

Motīvu daļa

[5] Noklausījusies pušu paskaidrojumus un novērtējusi tos kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

[5.1] Lietā nav strīda, ka starp pasūtītāju un atbildētāju 2017. gada 24. novembrī noslēgts līgums, kura kopējā summa saskaņā ar 2018. gada 16. oktobrī un 8. novembrī parakstītajām papildu vienošanām sastāda 2 938 315,84 *euro*. Tāpat lietā nav strīda, ka pasūtītāja ir apmaksājusi visus atbildētājas iesniegtos rēķinus par darbu izpildi.

Lietā ir strīds, vai pasūtītāja bija tiesīga 2019. gad 20. augustā vienpusēji apturēt līguma darbību, 2022. gada 10. jūnijā vienpusēji atkāpties no līguma, kā arī faktu, vai atbildētāja ir saņēmusi no pasūtītājas samaksu par neveiktiem darbiem un atbildētājas pienākumu to atmaksāt prasītājai.

[5.2] Tiesa atzīst par pamatotu atbildētājas paskaidrojumos norādīto, ka 2019. gada 20. augusta paziņojumā norādītais līguma darbības apturēšanas pamats – nepārvaramas varas apstākļi, neatbilst līguma 8.1. punktā norādītajam, kā arī tie nav apliecināti ar atbilstošas valsts iestādes slēdzienu.

Tajā pat laikā tiesa ņem vērā, ka pēc 2019. gada 20. augusta paziņojuma saņemšanas, atbildētāja bez jebkādām atrunām vai iebildumiem 2019. gada 30. augustā parakstīja aktu Nr. 8 un atskaiti Nr. 29 par 2019. gada augustā paveiktajiem darbiem. Turklāt tiesas sēdē atbildētājas pārstāve apliecināja, ka pēc līguma darbības apturēšanas atbildētāja objektu ir atstājusi un nodevusi pasūtītājam.

Civillikuma 1428. pants noteic, ka gribu var izteikt vai nu noteikti, vai klusējot. Atbilstoši minētā panta trešajai daļai darbībai, kas uzskatāma par klusējot izdarītu gribas izteikumu, jābūt tādai, lai no tās varētu droši secināt tādas gribas esamību. Tiesību doktrīnā norādīts, ka: "1428. panta 3. daļa aptver divu veidu gribas izpaudumus: ar darbību vai tikai ar klusēšanu. Darbības bez vārdiem (mutiskiem vai rakstiskiem), pēc kurām var spriest par gribu, sauc par konkludentām darbībām." (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - R.: Mans īpašums, 2000, 38 – 39. lpp.*).

Ņemot vērā atbildētājas rīcību pēc 2019. gada 20. augusta paziņojuma saņemšanas, kā arī lietā esošos pierādījumus, tiesa nekonstatē, ka atbildētāja būtu izteikusi iebildumus par līguma darbības apturēšanu. Tieši pretēji no lietā esošajiem pierādījumiem tiesa secina, ka atbildētāja ar konkludentām darbībām ir izteikusi savu gribu, t.i., piekritusi līguma darbības apturēšanai. Proti, pēc 2019. gada 20. augusta paziņojuma saņemšanas, atbildētāja bez iebildumiem un atrunām ir parakstījusi aktu Nr. 8 un atskaiti Nr. 29 par 2019. gada augustā paveiktajiem darbiem, atstājusi objektu un līdz pat 2022. gada 10. maija paziņojuma par pasūtītāja vienpusēju atkāpšanos no līguma, nav izteikusi iebildumus par līguma darbības apturēšanu vai arī priekšlikumus par turpmāk veicamajām darbībām līguma darbības apturēšanas laikā, tādējādi acīmredzami akceptējot šādu situācijas risinājumu.

Minētā atbildētājas rīcība saskan ar privāttiesībās pastāvošo privātautonomijas principu, par kuru judikatūrā norādīts, ka: "Viens no civiltiesību kā privāttiesību pamatprincipiem ir privātautonomijas princips, atbilstoši kuram personas var brīvi veidot savas tiesiskās attiecības, izvēloties jebkuru rīcību, kas nav pretēja likumam. Šāda rīcības brīvība ir nozīmīga civiltiesiskās apgrozības dalībniekiem, jo bieži vien vēlamo tiesisko stāvokli var sasniegt ar dažādiem atļautiem juridiskiem līdzekļiem, un dalībnieku izvēli ietekmē tas, kas visvairāk atbilst viņu interesēm konkrētā brīdī un situācijā, izvērtējot tiesiskās un ekonomiskās sekas un citus apstākļus." (sk. *Senāta Civillietu departamenta 2018. gada 18. decembra sprieduma lietā SKC-150/2018 11.2. punktu*). Attiecīgi šādos apstākļos nav nozīmes prasītājas norādītajam, ka atbilstoši līguma 4.3. punktam pasūtītājai bija tiesības apturēt līgumu tikai tad, ja atbildētāja nepildītu līgumu, jo atbilstoši Civillikuma 1432. pantam atbildētājs ir izteicis savu gribu attiecībā uz līguma darbības apturēšanu.

Situācijā, kad pasūtītājs un atbildētājs ir vienojušies par līguma darbības apturēšanu, vienlaikus neparedzot nekādu turpmāku rīcību ne vienai no darījuma pusēm attiecībā uz līguma darbības atjaunošanu, tiesa vienlaikus nekonstatē arī prasītājam saprātīgi veicamus pasākumus zaudējumu novēršanai saskaņā ar Civillikuma 1776. pantu, uz ko savos paskaidrojumos norāda atbildētāja.

[5.3] Civillikuma 1589. pantā noteikts, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība ir bijusi noteikti pielīgta. Līguma 6.6. punktā noteikts, ka pasūtītājs ir tiesīgs 30 dienas iepriekš rakstveidā brīdinot ģenerāluzņēmēju (šajā gadījumā atbildētāju) izbeigt līgumu. Gadījumā, ja līgums tiek lauzts pirms darbu pabeigšanas, pasūtītājs maksā ģenerāluzņēmējam par faktiski izdarīto darbu, par ko tiek sastādīts darbu pieņemšanas – nodošanas akts, saskaņā ar šī līguma nosacījumiem. Tiesa secina, ka pasūtītājai ar līgumu bija pielīgtas tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, kuras tā arī realizēja 2022. gada 10. maijā, ar paziņojumu "Par ģenerāluzņēmuma līguma Nr. /numurs/ saistību izpildi" paziņojot atbildētājai par vienpusēju līguma izbeigšanu ar 2022. gada 10. jūniju.

Tiesa nepiekrīt atbildētājas norādītajam, ka līguma 6.6. punkts piemērojams tikai tad, ja atbildētāja nebūtu veikusi līgumā noteiktos darbus vai arī prettiesiski kavējusi tos. Izvērtējot līguma 6.6. punkta tekstu, tiesa secina, ka tas nesatur nekādus papildu priekšnoteikumus, lai pasūtītājs varētu realizēt savas līgumā pielīgtās tiesības vienpusēji atkāpties no līguma. Proti, līguma 6.6. punkta vārdiskā izteiksme ir skaidra un nepārprotama, tādēļ atbilstoši Civillikuma 1504. pantam, tiesa nesaskata citādu šīs līguma normas iztulkojuma iespēju. Savukārt apstāklis, ka līguma 6. nodaļa vienlaikus paredz arī

atbildētāja atbildību par savu saistību neievērošanu, tiesas ieskatā nav saistāms ar līguma 6.6. punkta piemērošanas priekšnoteikumiem, jo šajā līguma nodaļā ir ietvertas normas arī par pasūtītāja atbildību (sk. līguma 6.1., 6.2., 6.3. un 6.5. punktu).

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pasūtītājai saskaņā ar līguma 6.6. punktu bija tiesības vienpusēji atkāpties no līguma neatkarīgi no tā, vai atbildētāja ir veikusi līgumā noteiktos darbus. Savukārt apstāklis, ka pretēji līguma 6.6. punktā norādītajam pēc līguma laušanas nav sastādīts pieņemšanas – nodošanas akts, nepadara vienpusējo atkāpšanos no līguma par prettiesisku. Proti, minētais pieņemšanas – nodošanas akts ir sastādāms, lai pasūtītājs varētu norēķināties ar ģenerāluzņēmēju par faktiski izdarīto darbu, kas sevī neietver atbildētājas pārstāves norādītos maksājumus apakšuzņēmējiem, darbiniekiem un piegādātājiem. Savukārt atbildētājas paveiktā darba apjoms, faktiski tika fiksēts pie līguma darbības apturēšanas, parakstot aktu Nr. 8 un atskaiti Nr. 29.

Tā kā tiesa nav konstatējusi, ka prasītāja būtu prettiesiski vienpusēji atkāpusies no līguma, kā arī nav notikusi prettiesiska līguma darbības apturēšana, atbildētājas argumentus attiecībā uz labas ticības principa neievērošanu no prasītāja puses un atbildētāja izteikto gatavību līgumā noteiktos darbus pabeigt, šajā situācijā tiesa papildus nevērtē.

[5.4] Atbildētāja savos paskaidrojumos norādījusi, ka pastāv strīds par līguma spēkā esību, tādēļ, lai varētu tikt apmierināts prasījums par naudas piedziņu no atbildētājas, vispirms būtu jākonstatē, vai līgums ir bijis tiesiski izbeigts, ceļot prasījumu par līguma izbeigšanu, un secīgi tam prasījumu par naudas piedziņu.

Civillikuma 1589. pants paredz līguma pusei tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ja tāda tiesība ir bijusi noteikti pielīgta. Judikatūrā norādīts, ka: "Civillikuma 1589. pantā minētajos gadījumos, lai izbeigtu līgumiskās attiecības, pusei ir tiesības nevērsties tiesā un neprasīt līguma atcelšanu, bet gan atkāpties no līguma, paziņojot par to otrai pusei, un tikai tad, ja starp pusēm pastāv strīds par vienpusējas atkāpšanās tiesisko pamatu vai strīds par saistību izpildi, kas iestājas līguma izbeigšanas gadījumā (restitūcijas saistība), līgumslēdzējam, kura tiesības tiek aizskartas, jāvēršas tiesā, kas izšķir strīdu pēc būtības" (*sk. Senāta Civillietu departamenta 2021. gada 16. septembra sprieduma lietā SKC-875/2021 7.3. punktu*). Attiecīgi, ja atbildētāja uzskatīja, ka pasūtītāja prettiesiski realizēja savas tiesības atkāpties no līguma, atbildētājai bija tiesības vērsties tiesā, lai šo strīdu izšķirtu, taču atbildētāja to nav darījusi.

Papildus judikatūrā arī norādīts, ka: „[..] tiesības atkāpties no līguma nedrīkst jaukt ar tiesībām bez otras puses piekrišanas prasīt līguma atcelšanu (sk. 2171., 2172.p.). Pēdējā gadījumā, lai līgums izbeigtos, ir vajadzīgs tiesas spriedums. Tātad, lai panāktu līguma izbeigšanu, realizējot vienpusēju atkāpšanos no līguma (Civillikuma 1589. pants), vēršanās tiesā un tiesas spriedums par līguma izbeigšanu nav nepieciešams, jo līgums faktiski tiek izbeigts ar puses vienpusēju atkāpšanos" *(sk. Senāta Civillietu departamenta 2021. gada 16. septembra sprieduma lietā SKC-875/2021 7.4. un 7.5. punktu)*.

Ņemot vērā minēto, kā arī Civillikuma 1589. pantu, tiesa secina, ka līgums ir ticis izbeigts 2022. gada 10. maija paziņojumā norādītajā datumā – 2022. gada 10. jūnijā, un, lai prasītu no līguma izrietošu naudas līdzekļu piedziņu, prasītājai nebija pienākuma vispirms vērties tiesā ar pieteikumu par līguma darbības izbeigšanu.

[5.5] Izvērtējot lietas materiālos esošo aktu Nr. 8 un atskaiti Nr. 29, tiesa konstatē, ka atbildētājas pārstāve pamatoti savos tiesas sēdē sniegtajos paskaidrojumos ir norādījusi, ka atbildētājas pārstāvja paraksts uz minētajiem datumiem ir datēts ar 2019. gada 30. augustu, bet pasūtītājas pārstāvja paraksts – ar 2018. gada 10. septembri. Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve neapgalvoja, ka šie dokumenti varētu būt viltoti, kā arī neapstrīdēja to patiesīgumu, bet gan norādīja, ka iepriekš minētā apstākļa dēļ tie ir pretrunīgi un nesaprotami.

Tiesa norāda, ka no lietas materiālos esošajiem pierādījumiem nav konstatējams, ka kopš minēto dokumentu parakstīšanas no atbildētājas puses 2019. gada 30. augustā līdz pat tiesas sēdei atbildētāja nav izteikusi nekādas šaubas par šajos dokumentos norādītā pasūtītāja paraksta datumu vai šo dokumentu patiesīgumu. Vēl jo vairāk atbildētāja ne 2022. gada 8. maijā vēstulē Nr. /numurs/, ne arī tiesā sniegtajos rakstveida paskaidrojumos neapšauba aktā Nr. 8 un atskaitē Nr. 29 norādīto naudas summu patiesumu, kuras prasības pieteikumā lūdz piedzīt prasītāja, bet gan sniedz savu interpretāciju par to nozīmi. Ņemot vērā, ka lietā nav strīda par aktā Nr. 8 un atskaitē Nr. 29 norādītajām summām, tiesa atzīst šos pierādījumus par pieļaujamiem, un atzīst par ticamu prasītāja pārstāvja norādīto, ka abos dokumentos norādītais pasūtītāja pārstāvja paraksta datums varētu būt izskaidrojams ar pieļautu pārrakstīšanās kļūdu gada skaitlī.

[5.6] No lietas materiālos esošā akta Nr. 5 redzams, ka pasūtītāja no atbildētājas ir pieņēmusi izpildītos darbus kopumā 371 404,84 *euro* apmērā, tajā skaitā, lokālajā tāmē paredzētos darbus 359 655,66 *euro* apmērā. Atbilstoši atskaitei Nr. 23 pieņemto darbu kopsummu veido šādas pozīcijas: ventilācija – 53 266,20 *euro*, elektromontāža – 102 057,79 *euro*, ūdensvads un kanalizācija – 46 778,65 *euro*, vājstrāvas tīkli – 40 222,81 *euro*, kondicionieru sistēma – 62 908,75 *euro* un apkures sistēma – 54 421,46 *euro*. Savukārt atbildētāja 2019. gada 28. maijā izrakstījusi faktūrrēķinu Nr. /numurs/, par aktā Nr. 5 pieņemtajiem darbiem 371 404,84 *euro* apmērā, kurus pasūtītāja, daļēji veicot avansa ieskaitu, ir apmaksājusi. Tā kā apmaksas faktu tiesas sēdē apliecināja atbildētājas pārstāve, tiesa secina, ka lokālajā tāmē paredzētos darbus, kas norādīti aktā Nr. 5 pasūtītāja ir apmaksājusi pilnībā.

Tomēr vēlāk, pēc līguma darbības apturēšanas, pasūtītāja un atbildētāja ir parakstījusi aktu Nr. 8, kurā ar "mīnuss" zīmi norādīta lokālajā tāmē paredzēto darbu izpildes vērtība "- 354 755,66", kas detalizēti atspoguļota atskaitē Nr. 29 pozīcijās: ventilācija "-48 366,20 *euro*", elektromontāža "-102 057,79 *euro*", ūdensvads un kanalizācija "-46 778,65 *euro*", vājstrāvas tīkli "-40 222,81 *euro*", kondicionieru sistēma "-62 908,75 *euro*" un apkures sistēma "-54 421,46 *euro*".

Atbildētāja 2022. gada 8. jūnija vēstulē Nr. /numurs/ un savos rakstveida paskaidrojumos norādījusi, ka aktā Nr. 8 minētā summa 354 755,66 *euro* ir tā summa, par kuru nav veikta daļa no lokālajā tāmē minētajiem darbiem, lokālās tāmes gala summu samazinot par neizpildīto darbu summu, t.i., visas pasūtītājas samaksātās naudas summas ir attiecināmas pret izpildītajiem un pieņemtajiem darbiem. Tomēr tiesa, salīdzinot aktu Nr. 5 un atskaiti Nr. 23 ar aktu Nr. 8 un atskaiti Nr. 29, konstatē, kā sākotnēji par izpildītām pieņemtās darbu pozīcijas aktā Nr. 8 un atskaitē Nr. 29 ir norādītas ar "mīnuss" zīmi, kas norāda, ka ir šajos dokumentos ir fiksēta darbu neizpilde norādītajā apjomā. Tā kā aktā Nr. 8 ar "mīnuss" zīmi ir norādīts arī avanss 106 426,70 *euro* apmērā, kura neattiecināmību uz izpildītajiem darbiem (t.i., minētā avansa daļa nav izlietota atbildētājas veikto darbu apmaksai) neapstrīd arī atbildētāja, secināms, ka arī atbildētāja "mīnuss" zīmi, kas tiek lietota aktā Nr. 8 un atskaitē Nr. 29 norādīto darbu vērtības apzīmējumam, interpretē kā neizpildi.

Tādējādi neatkarīgi no iemesliem, kādēļ sākotnēji lokālajā tāmē norādītie darbi ar aktu Nr. 5 tika pieņemti kā izpildīti un apmaksāti, tiesa secina, ka, parakstot aktu Nr. 8, atbildētājs ir atzinis, ka nav veicis lokālajā tāmē paredzētos un apmaksātos darbus 354 755,66 *euro* apmērā.

[5.7] No atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem, kā arī 2022. gada 8. jūnija vēstules secināms, ka atbildētāja atzīst, ka tās rīcībā ir palicis pasūtītājas samaksātais avanss 106 716,68 *euro* apmērā, vienlaikus norādot, ka nav nekāda pamata avansa atlikuma atmaksai pasūtītājam, jo atbildētājs ir tiesīgs to attiecināt savas neiegūtās peļņas un zaudējumu segšanai kopā 125 660,75 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1779. pantā noteikto, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Savukārt tiesību doktrīnā norādīts, ka zaudējumu atlīdzināšanas pamati ir: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 209.lpp*). Atbilstoši līguma 9.2. punktam ja pasūtītājs atkāpjas no līguma, pārkāpjot līguma noteikumus vai arī citā viedā ir pārkāpis līguma

noteikumus, atbildētājam ir tiesības pieprasīt ar to saistīto zaudējumu atlīdzināšanu. Ņemot vērā šī sprieduma 5.2. un 5.3. punktā norādīto, tiesa nekonstatē, ka, apturot līguma darbību un vienpusēji atkāpjoties no līguma, pasūtītājs būtu rīkojies prettiesiski, kā rezultātā nav iestājies viens no minētajiem zaudējumu atlīdzināšanas pamatiem. Turklāt atbildētāja nav arī iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu paskaidrojumos norādīto zaudējumu esamību un apmēru.

Savukārt tiesības uz atlīdzību par negūto peļņu atbildētāja pamato ar Civillikuma 2225. pantu, kas paredz uzņēmēja tiesības saņemt samaksu par darbu, ja uzņēmējs ir bijis gatavs to padarīt, un kavēklis tā padarīšanai ir radies no pasūtītāja puses. Ņemot vērā, ka nav konstatējama prasītājas prettiesiska rīcību attiecībā uz līguma darbības apturēšanu un līguma vienpusēju izbeigšanu, tiesa nekonstatē, ka pasūtītāja, būtu kavējusi atbildētāju izpildīt līgumu, kas saskaņā ar minēto tiesību normu ir pamats saņemt samaksu par nepadarīto darbu.

No prasītājas paskaidrojumiem secināms, ka prasītāja uzskata, ka līguma laušanas rezultātā prasītāja nav guvusi peļņu 82 282,84 *euro* apmērā. Civillikuma 1771. pants noteic, ka zaudējums var būt vai nu tāds jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1772. pantam, jau cēlies zaudējums var būt arī cietušā sagaidāmās peļņas atrāvums. Tiesību doktrīnā, komentējot minēto tiesību normu, norādīts, ka, lai noskaidrotu peļņu, no ieņēmuma jāatskaita ražošanas un realizācijas izdevumi, maksājamie nodokļi (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - R.: Mans īpašums, 2000, 269.lpp.*). Tiesa konstatē, ka atbildētāja savas negūtās peļņas aprēķinam ir izmantojusi peļņas procentu 5,5148 %, reizinot to ar atlikušo darbu vērtību, kas faktiski norāda vienīgi uz plānoto atbildētāja ienākumus, neņemot vērā tā gūšanai nepieciešamās izmaksas. Līdz ar to tiesa secina, ka atbildētāja vienlaikus nav arī pierādījusi tās negūtās peļņas apmēru paskaidrojumos minētajā apmērā.

[5.8] Tiesa ir konstatējusi, ka pasūtītāja atbilstoši līguma 6.6. punktam ir vienpusēji atkāpusies no līguma, un šis līguma punkts paredz, ka pasūtītājam ir jāsamaksā par ģenerāluzņēmēja faktiski izdarīto darbu. Atbilstoši šī sprieduma 5.1., 5.6. un 5.7. punktā norādītajam secināms, ka pasūtītāja visus atbildētājas izdarītos darbus ir apmaksājusi, turklāt pasūtītāja no prasītājas ir saņēmusi samaksu 461 472,34 *euro* apmērā (atbilstoši 2019. gada 28. maija faktūrrēķinam Nr. /numurs/ 354 755,66 *euro* un avansa daļu 106 716,68 *euro)* par darbiem, kas nav veikti. Ņemot vērā, ka līgums ir izbeigts, tiesa secina, ka pie atbildētājas bez tiesiska pamata atrodas pasūtītājas naudas līdzekļi 461 472,34 *euro* apmērā.

Civillikuma 2389. pants paredz, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt. Saskaņā ar lietā esošo cesijas līgumu, pasūtītāja ir nodevusi no līguma izrietošās prasījuma tiesības pret atbildētāju prasītājai. Ņemot vērā minēto, atbildētājai ir pienākums atmaksāt prasītājai naudas līdzekļus 461 472,34 *euro* apmērā, kas pie pasūtītājas atrodas bez tiesiska pamata.

Attiecībā uz atbildētājas pārstāves norādīto cesijas līguma neatbilstību Kredītiestāžu likumā paredzētajai administratora atlīdzībai un kreditoru interesēm, tiesa norāda, ka ar kredītiestādes maksātnespējas procesu saistītie jautājumi ir vērtējami maksātnespējas procesa ietvaros, un tiem nav nozīmes strīda izšķiršanai šajā civillietā.

[6] Taisot spriedumu, tiesai jālemj par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33. panta pirmo daļu tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Ar lietas vešanu saistīti izdevumi lietā nav radušies.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33. panta otro daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta "e" apakšpunktam par prasību ir maksājama valsts nodeva 6 216,85 *euro* (461 472,34 – 142 287) x 1% + 3025)).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktam un 40.panta pirmajai daļai lietā ir radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu, piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) 9 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 10. punktu prasītājas maksātnespējas procesa administrators ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas.

Civilprocesa likuma 42. panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Tā kā prasība ir apmierināta pilnībā, no atbildētājas valsts labā piedzenama valsts nodeva 6 216,85 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9 *euro*.

[7] Civilprocesa likuma 195. panta pirmajā daļā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus.

Prasības pieteikumā prasītāja lūgusi noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos astoņus procentus no simta gadā no piedzītās pamatparāda summas.

Lai arī prasīto procentu apmērs prasības pieteikumā nav pamatots ar atsauci uz tiesību normu, tiesa konstatē, ka prasītāja, visticamāk, pamatojas uz Civillikuma 1765. panta otro daļu, kurā noteikts, ka likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes gadā.

Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulce 2021. gada 15. decembra lēmumā sniegusi skaidrojumu par Civilprocesa likuma 195. panta pirmās daļas piemērošanu, norādot, ka tiesas pienākums sprieduma rezolutīvajā daļā noteikt tiesības saņemt procentus ir procesuālo tiesību institūts, kas citstarp kalpo nepieciešamībai novērst negatīvas sekas kreditoram, kuras tas cietīs, ja parādnieks laikus nesamaksās naudas summu. Šī nepieciešamība nav atkarīga no neizpildītā maksāšanas pienākuma tiesiskā pamata, tādējādi procenti pienākas ne vien par pamatparādu, bet arī par citiem maksājumiem, kuri parādniekam bija jāveic sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā.

Ņemot vērā senatoru kopsapulces skaidroto, ka Civilprocesa likuma 195. panta pirmajā daļā paredzētie procenti nav atkarīgi no neizpildītā maksāšanas pienākuma tiesiskā pamata, tiesa atzīst, ka procentu apmērs nosakāms saskaņā ar vispārējo tiesību normu – Civillikuma 1765. panta pirmo daļu, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no simta no piedzītajiem 461 472,34 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, 189. – 193. pantu, 195. panta pirmo daļu un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt pilnībā maksātnespējīgās AS "/nosaukums A/" reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, prasību par parāda piedziņu pret SIA "/nosaukums B/", reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/.

Piedzīt no SIA "/nosaukums B/" par labu maksātnespējīgajai AS "/nosaukums A/" parādu 461 472,34 *euro*.

Piedzītās summas samaksa veicama uz maksātnespējīgās AS "/nosaukums A/" norēķinu kontu Nr. /konta numurs/, kas atvērts SE "Baltic International Bank".

Noteikt tiesības maksātnespējīgajai AS "/nosaukums A/" saņemt no SIA "/nosaukums B/" likumiskos sešus procentus no simta gadā par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) no piedzenamās summas 461 472,34 *euro*.

Piedzīt no SIA "/nosaukums B/" valsts labā valsts nodevu 6 216,85 *euro*. Samaksas rekvizīti: Valsts kase, reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, konts Nr. LV55TREL1060190911200, saņēmēja Valsts kase; BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no SIA "/nosaukums B/" valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9 *euro*. Samaksas rekvizīti: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, konts Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja Valsts kase, BIC kods TRELLV22.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo maksājumu samaksu apliecinošie dokumenti iesniedzami Ekonomisko lietu tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Ekonomisko lietu tiesā.

Tiesnesis M.Čevers